

कर्णालीमा कसरी भइरहेको छ इन्धनको सहज आपूर्ति ?

७५ वर्ष उमेर भन्दा माथिका ज्येष्ठ नागरिक, पूर्ण रूपले अशक्त र अपाङ्गता भएका व्यक्ति एवम् भाडामा बस्ने विद्यार्थीहरूलाई प्राथमिकताका आधारमा न्यूनतम परिमाणमा वितरण गर्न विक्रेताले ध्यान दिनुपर्नेछ। संकटको समयमा इन्धन अभावका बारेमा सामाजिक सञ्जालमा नकारात्मक अफवाह फैलाए प्रहरीले तत्काल कारवाही गर्न सक्नेछ।

▲ ओम शाही
सुर्खेत, ६ चैत ।

मध्यपूर्वी देश इरानमा अमेरिका र इजरायलले आक्रमण सुरु गरेपछि उत्पन्न तनावको असर विश्वव्यापी परेको छ। यसको असरबाट नेपाल पनि अछुतो छैन। मध्यपूर्वको तनावले अहिले विश्वव्यापी इन्धन आपूर्तिको श्रृंखला नै बिग्रिएको छ। विश्वको २० प्रतिशत इन्धन आपूर्ति हुने स्ट्रेट अफ होर्मुजमा इरानले निरन्तर निसाना बनाइरहेको तेलको आपूर्ति श्रृंखला बिग्रिएको छ।

हालसम्म भारतमा नियमित इन्धनको कच्चा पदार्थ आयात भइरहेकाले नेपालमा संकट चुलिएको छैन। तर नेपाल आयल निगमले खाना पकाउने एलपी ग्यास आधा सिलिण्डर दिन सुरु गरेको छ। यसका साथै इन्धनमा चर्को मूल्यवृद्धिसमेत भएको छ। वीरेन्द्रनगरमा हालसम्म खाना पकाउने ग्यास, पेट्रोल र डिजेल नियमितरूपमा आपूर्ति भइरहेको छ।

केही दिन उपभोक्ताहरूले आवश्यकताभन्दा बढी सिलिण्डर होल्ड गरेपछि अभाव देखिएको ग्यास अहिले नियमित बनिरहेको छ। इन्धन आपूर्तिलाई नियमित र कालोबजारी हुन नदिन जिल्ला प्रशासन कार्यालय सुर्खेतले अग्रसरता लिएको छ। बिहिवार प्रशासनले जिल्लास्थित सरोकारवाला

▶ बाँकी ४ पेजमा

अशक्त, अपाङ्गता र विद्यार्थीलाई प्राथमिकतामा राख्नुपर्ने

प्रजिअ उपाध्यायका उनका अनुसार ७५ वर्ष उमेर भन्दा माथिका ज्येष्ठ नागरिक, पूर्ण रूपले अशक्त र अपाङ्गता भएका व्यक्ति एवम् भाडामा बस्ने विद्यार्थीहरूलाई प्राथमिकताका आधारमा न्यूनतम परिमाणमा वितरण गर्न विक्रेताले ध्यान दिनुपर्नेछ।

त्यस्तै, उद्योगले वितरण गरेको ग्यास उचित रूपमा विक्रेताबाट विक्री वितरण भए नभएको, अनावश्यक सञ्चित भए नभएको, मूल्यवृद्धि भए नभएको सम्बन्धमा सरोकारवाला निकायहरूबाट नियमित अनुगमन गर्ने निर्णय समेत भएको उनले

▶ बाँकी ४ पेजमा

सामाजिक सञ्जालमा भ्रम फैलाए कारवाही हुने

संकटको समयमा इन्धन अभावका बारेमा सामाजिक सञ्जालमा आउने नकारात्मक अफवाह फैलाए नेपाल प्रहरीले तत्काल कारवाही गर्न सक्नेछ। यस्तै, राष्ट्रिय गौरवका तथा विकास निर्माण (सडक, सिचाई, खानेपानी, विद्युत, कृषि आदी) आयोजनाको र अत्यावश्यक सेवाका लागि आवश्यक पर्ने इन्धन सम्बन्धित कार्यालयको सिफारिसमा इन्धनको दुरुपयोग नहुने गरी आयल निगमले उपलब्ध गराउने छ।

सम्बन्धित विक्रेताले सोको अभिलेख अनिवार्य रूपमा नेपाल आयल निगमलाई उपलब्ध गराउनु पर्ने धिमेरेले बताए। खुल्ला रूपमा वोटल, जर्किन लगायतमा पेट्रोलियम पदार्थको विक्री वितरण गर्ने कार्यलाई पूर्णतः निषेध गरी प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्ने, पेट्रोलियम पदार्थको खरिद विक्री सम्बन्धी कारोबार गर्ने व्यवसायीहरूले अनिवार्य रूपमा विल बिजक जारी गरेर मात्र आपूर्ति गर्ने, विद्युतीय चुल्हो प्रयोग गरी एल.पी. ग्यास माथिको निर्भरता कम गर्न आमउपभोक्तामा अनुरोध गर्ने निर्णयसमेत सरोकारवालाबीच भएको छ।

▶ बाँकी ४ पेजमा

खाद्यको नेपालगन्जस्थित गोदाममा थन्कियो १९ हजार क्विन्टल चामल

▲ युग संवाददाता
बाँके, ६ चैत ।

खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनी लिमिटेडको नेपालगन्जस्थित गोदाममा १९ हजार क्विन्टल चामल थन्किएको छ। हाल जिरा मसिनो, अरुवा मसिनो र अरुवा मोटो गरेर १९ हजार क्विन्टल चामल गोदाममा थन्किएको खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनी लिमिटेड नेपालगन्जका प्रमुख रामशरण लामिछानेले जानकारी दिए।

उनका अनुसार गोदाममा हाल जिरा मसिनो चामल पाँच हजार क्विन्टल, अरुवा मसिनो चामल पाँच हजार क्विन्टल र अरुवा मोटो चामल नौ हजार क्विन्टल मौज्जात रहेको छ। यसै वर्ष खरिद गरिएको र कुटाउन बाँकी रहेको १० हजार क्विन्टल धान पनि भण्डारणमा छ।

गोदाममा रहेको चामलको खुद्रा तथा थोक विक्री गर्ने कार्य भइरहेको छ। कर्णाली प्रदेशका जिल्लाबाट माग भई आएका खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनीले पठाउने कार्य गरिरहेको छ। यसपटक चामलको मूल्य समायोजन भएर आउँदा प्रतिक्विन्टल रु ५०० देखि

६०० सम्म मूल्य घटेर आएको खाद्य कम्पनीका प्रमुख लामिछानेले बताए।

उनले खाद्य व्यवस्था कम्पनीको चामल गुणस्तरीय हुने र उपभोक्ताले विश्वास गर्ने गरिएको स्थानीय बजारसँग प्रतिस्पर्धा गर्न मूल्य समायोजन गरिएको बताए। कर्णाली प्रदेशका हुम्ला, जुम्ला, कालीकोट, डोल्पा, मुगु र जाजरकोटमा रहेका खाद्यका डिपोमा अहिले पर्याप्त चामल रहेकाले कुनै समस्या नरहेको जनाउँदै प्रमुख लामिछानेले आवश्यक परे तत्काल पठाउनेगरी आवश्यक परे तत्काल पठाउनेगरी

बाँकेमा यस वर्ष खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनीले २० हजार क्विन्टलमात्र धान खरिद गरेको थियो। जिल्लाका धेरै किसानले कम्पनीमा विक्रीका लागि धान लिएर आए पनि कोटा कम भएको जनाउँदै सबै धान खरिद नगरेपछि फिर्ता जानुपरेको थियो। यस वर्ष सरकारले मोटा धान प्रतिक्विन्टल रु तीन हजार ४६३ र मध्यम धान प्रतिक्विन्टल रु तीन हजार ६२८ मा खरिद गर्नेगरी मूल्य तोकेको थियो।

धनगढी-दीपायल द्रुतमार्ग: दुई पक्की पुल निर्माण

▲ युग संवाददाता
कैलाली, ६ चैत ।

धनगढी-खुटिया-विपीनगर-दीपायल द्रुतमार्गअन्तर्गत धनगढी-

स्याउलेखण्डमा दुई वटा पक्की पुल निर्माण भएका छन्। सडक योजना कार्यालयका इन्जिनियर दीपक देवकोटाका अनुसार उक्त सडक

खण्ड अन्तर्गत जोनापुर रसुकुटी खोलामा पक्की पुल निर्माण भएका हुन्। दुवै पुल रु तीन करोड १५ लाखको लागतमा बनेका हुन्।

पुल निर्माणभएसँगै त्यहाँ कालोपत्र र खोला किनारमा तटबन्ध पनि गरिएको छ। निर्माण कम्पनीले दुवै पुल धनगढी-

खुटिया-विपीनगर-दीपायल सडक आयोजना कार्यालयलाई गत साता हस्तान्तरण गरेको इन्जिनियर देवकोटाले जानकारी दिए।

कर्णालीबाट ३८ हजार विद्यार्थी एसईईमा सहभागी हुँदै

▲ युग संवाददाता
सुर्खेत, ६ चैत ।

यही चैत १९ गतेदेखि सञ्चालन हुने माध्यमिक शिक्षा परीक्षा २०८२ मा कर्णाली प्रदेशबाट ३८ हजार विद्यार्थी सहभागी हुने भएका छन्। कर्णाली प्रदेशका १० जिल्लाका १६१ परीक्षा केन्द्रबाट नियमिततर्फ

३२ हजार २५५ र ग्रेड वृद्धितर्फ ६ हजार १२४ गरी जम्मा ३८ हजार ३७९ विद्यार्थी सहभागी हुन थालेको शिक्षा विकास निर्देशनालय सुर्खेतका सूचना अधिकारी एवं परीक्षा शाखा प्रमुख खिमप्रसाद ढकालले जानकारी दिए।

उनले भने, "परीक्षामा सबैभन्दा बढी विद्यार्थी सुर्खेतका नौ हजार ७७९ संलग्न हुनेछन्। सबैभन्दा कम डोल्पाबाट ६७४ विद्यार्थी रहेका छन्, जहाँ परीक्षा केन्द्रमात्र चार छन्।" त्यस्तै दैलेखबाट छ हजार २५३, जाजरकोटबाट चार हजार ८१३, सल्यानबाट चार हजार

१४२, रुकुमपश्चिमबाट तीन हजार ९२२ र कालीकोटबाट तीन हजार ७१७ विद्यार्थी परीक्षामा सहभागी हुने परीक्षा प्रमुख ढकालले बताए। उनका अनुसार जुम्लाबाट दुई हजार २५५, मुगुबाट एक हजार ५२४ र हुम्लाबाट एक हजार ३०० विद्यार्थी परीक्षामा

भाग लिनेछन्। सुर्खेतमा ३४, दैलेखमा २२, कालीकोटमा २०, सल्यानमा १९, जाजरकोटमा र रुकुमपश्चिममा १६-१६, जुम्लामा १४, मुगुमा नौ, हुम्लामा सात र डोल्पामा चार परीक्षा केन्द्र रहेको शिक्षा विकास निर्देशनालय सुर्खेतले जनाएको छ।

मौसमसम्बन्धी सही सूचना प्राप्त गरौं, सुरक्षित भविष्य निर्माण गरौं।

- ▶ मौसम तथा जलवायुसम्बन्धी सूचना लिने र दिने गरौं,
- ▶ मौसम पूर्वानुमानको जानकारी नियमितरूपमा लिऔं,
- ▶ प्राकृतिक विपद् जोखिम न्यूनीकरणमा सचेत बनौं,
- ▶ जलवायु परिवर्तनका असर घटाउन सामूहिक प्रयास गरौं,
- ▶ वन संरक्षण र वृक्षारोपणमा सक्रिय सहभागिता जनाऔं,
- ▶ ऊर्जा बचत र स्वच्छ ऊर्जाको प्रयोग बढाऔं,
- ▶ वातावरण प्रदूषण नियन्त्रणमा जिम्मेवार बनौं।
- ▶ वातावरण संरक्षण गरौं, जीवन रक्षा गरौं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

GANGAMALA TRAVELS & TOUR PVT. LTD

CAR WASH

📍 Birendranagar-12, Surkhet
✉ gttptv@gmail.com
☎ 9851329169, 9858052810

● MINI BUS ● JEEP/CAR
● EV VAN ● SUMO JEEP

कथा :

जंगबहादुरको अफ्रिकी पुनर्जन्म

भोजराज काभले

अध्याय एक: चित्कारको आरोहण

पृथ्वीको कुनै एकान्त कुनाबाट हिमालयको काखमा युगौंदेखि लमतन परेर सुतेको एउटा प्राचीन देश, नेपालबाट केही चित्कारहरू ब्रह्माण्डको शून्यमा उक्लिरहेका थिए। ती चित्कारहरू कुनै क्रेट वा स्याटेलाइटको धातुनिर्मित देहमा सवार थिएनन्; ती केवल पीडा, निराशा र विक्षोभको अदृश्य यानमा सवार थिए। ती ध्वनिहरू यति तिखा थिए कि तिनले समयको बाक्लो पर्दालाई समेत छेड्न सक्थे।

पहिलो चित्कार अरबको मरुभूमिबाट आएको थियो। पसिनाले निश्चक भिजेको एकजना युवाको अन्तिम सुस्केरा थियो, जसले भर्खरै ५० डिग्री सेल्सियसको तापमा अग्लो भवनको सिंसा सफा गर्दा लडे ज्यान गुमाएको थियो। उसको आवाजमा हजारौं हल्केलाको जलन थियो, जो आफ्नै उर्वर भूमि, आफ्नै कोदोबारी र धानको खेत बाँधेर राखेर अर्कोको मरुभूमिलाई सिञ्चित गर्न अभिशप्त थिए। त्यो चित्कारले सोधिरहेको थियो— “आफ्नो उर्वर भूमि बाँधेर राखेर कहिलेसम्म यो मरुभूमिको बालुवालाई पसिनाले सिञ्चित गर्ने ?” यो आवाजमा रेभियुसको चम्किलो तथ्याङ्कमा नदेखिने आँसुको गुनिलो स्वाद थियो; यो आवाजमा आफ्ना बालबच्चाको तस्वर हेर्दै तातो क्याम्पमा सुस्ताउने बाबुको विवशता थियो।

दोस्रो चित्कार मध्यपूर्वको द्रन्ध्रभूमिबाट आयो। यो चित्कार एउटी आमाको थियो, जसको छोरो ‘कृषि पद’ भनी इजरायल गएको थियो र हमासको आक्रमणमा पराइको माटोमा, पराइको आस्थाको लडाइँमा मारिएको थियो। उसको चित्कारमा कुनै राजनीतिक सिद्धान्त थिएन, केवल आफ्नो सन्तानको छिन्भिन्न शरीरको कल्पनाले पैदा गरेको आतंदा थियो। “इजरायल र हमासको युद्धमा मेरो निर्दोष छोरो किन शहीद हुने ?” यो प्रश्नमा पराइको बन्दुकले, पराइको भण्डाको लागि रात बगाउनु परेको एउटा गरिब देशको नियतिको उपहास थियो।

तेस्रो चित्कार अर्बे चर्को, अर्बे भयावह थियो। यो साइबेरियाको चिसोमा जमेको सपनाको आवाज थियो। यो आवाज रुसी सेनाको बङ्गरभित्रबाट आएको थियो, जहाँ एकजना नेपाली टिठो युकेनी डोनको निशाना पर्खिरहेको थियो। “दुई विशाल हातीको जुधाइमा यो कमिला किन मिचिनु ?” यो आवाजमा आफ्नै देशमा भविष्य नदेखेर, ज्यान हल्केलामा राखेर विदेशी सेनामा भर्ती हुनु पुगेको युवाको भ्रम-टुटाइ थियो। “रुस र युकेनको लडाइँमा हामी किन भाग लिनु ?”

यी तीन चित्कारहरू, फरक भूगोलबाट आए पनि, तिनको स्रोत एउटै थियो— एउटा सुन्दर राज्य तर त्यसले आफ्ना नागरिकलाई दिन नसकेको सुरक्षा र भविष्यको म्यारेन्टी।

अध्याय दुई: देवलोकको कम्पन र आत्मा-अभिलेखागार जब यी चित्कारहरूको तिरछो

लहरले अन्तरिक्ष यात्रा तय गर्दै देवलोकको सिमाना छोयो, त्यहाँको शाश्वत शान्तिमा एउटा अनौठो र अप्रत्याशित कम्पन पैदा भयो। इन्द्रको सभामा अम्सराहरूको नृत्य अकस्मात् रोकियो, वायुदेवको गतिमा अवरोध आयो र स्वयम् ब्रह्म, जो सृष्टिको अर्को अध्याय लेख्नमा तल्लीन थिए, उनको कलम रोकियो।

आफ्नो दिव्य आसनमा ध्यानमग्न देवताहरू एकैसाथ भस्किए। यो कस्तो मानवीय पीडा हो, जसले स्वर्गको जग नै हल्लाइदियो ?

उनीहरूको तेश्रो नेत्र, जो भूत, वर्तमान र भविष्यको ‘कस्मिक सिरीटिभी’ थियो, त्यो एकैसाथ पृथ्वीको त्यो सानो भूगोल, नेपालतर्फ सोभियो। उनीहरूले के देखे ?

उनीहरूले देखे— समयको गतिलाई आफ्नो थोत्रो कुसीको खुट्टामा बाँध्न खोज्ने जडवत् वृद्धहरूको एउटा भुण्ड।

उनीहरूले देखे— सत्ताको उन्मादमा र्याल काढेर बसेका, देशको ढुकुटीलाई आफ्नो निजी पेवा सम्भन्ने शासकहरू।

उनीहरूले देखे— आफ्ना कलिल छोराछोरीलाई विदेशको रणभूमिमा मर्न पठाए, यहाँ सिंहदरबारको वातानुकूलित कक्षमा बसेर राष्ट्रवादको खोक्रो र वाकवाकी लापटो भाषण गर्ने ‘देशभक्त’हरू। उनीहरूले देखे— हजारौं ‘जंगबहादुर’ बन्न सक्ने सम्भावना बोकेका युवाहरू, जो कि त त्रिभुवन विमानस्थलको ‘डिपार्चर’ कक्षमा आफ्नो पालो कुरिरहेका थिए, कि त ‘सिस्टम’ भनिने अदृश्य जॉर्तमा पुनर्भै गिसेएका थिए।

यो दृश्यले देवताहरूलाई विचलित मात्र बनाएन, त्रौधित पनि तुल्यायो। सृष्टिको यो सुन्दर बर्षा, ऋषिमुनिहरूको यो तपोभूमि, यस्तो भ्रारपात र विषाक्त लताले कसरी जेलियो ? तत्काल देवसभा बस्यो। विष्णुले गम्भीर हुँदै भने, “हे देवगण, स्थिति निकम्पणबाहिर छ। त्यो पुण्यभूमि रसातलमा भाँसिदैंछ। अब त्यहाँ कुनै सामान्य, लोकतान्त्रिक वा ‘सिस्टम’मा चल्ने आत्मा पठाएर हुँदैन। त्यहाँका मानिसहरूले लोकतन्त्रको फल चाखिसके, तर त्यसलाई पचाउन सकेनन्। उनीहरूलाई अब ‘अङ्कुर’ चाहिन्छ।”

शङ्करले आफ्नो डमरु बजाउँदै सहमति जनाए, “सत्य हो, प्रभु। अब नेपाललाई चाहिँनेछ एउटा यस्तो आत्मा, जसमा निर्णय लिने अदम्य क्षमता होस्। जसमा क्रूरताको हदसम्मको अनुशासन होस्। जसमा राष्ट्रको सिमाना र आफ्नो शक्तिको परिभाषा आफ्नै कोर्ने आँट होस्। हामीलाई अब ‘सिस्टम’ होइन, एउटा ‘मान्छे’ पठाउनु पर्दो।” ब्रह्मले आँखा खोले। “त्यसोभए इतिहासका पाना पल्टाएर हुँदैन। हामीले आत्माहरूको महा-अभिलेखागार नै खोल्नु पर्दो।”

त्यो महा-अभिलेखागार, जहाँ प्रत्येक आत्माको ‘डेटा’ सुरक्षित थियो— उसको कर्म, आवेग, शक्ति र उसको कमजोरी। देवताहरूले त्यो अभिलेखागार खोले। लाखाँ, करोडौं आत्माहरूका फाइल पल्टाइए। बिस्मार्क ? अहँ, बढी नै युरोपेली। नेपोलियन ? बढी नै महत्वाकाङ्क्षी, उसले नेपाललाई भन्दा बढी आफैँलाई प्रेम गर्दो। चाणक्य ? उनको कृतीति बुझ्न सक्ने बौद्धिक वर्ग नै नेपालमा बाँकी छैन। त्यहाँ एउटा अँध्यारो कुनामा, आफ्नो कर्मको फल भोगिसकेर अर्को पलायन कुरिरहेको एउटा आत्मा उनीहरूको नजर पर्दो। त्यो आत्मा शान्त थिएन। त्यो अर्बे पनि बाँस्किरहेको थियो, सल्किरहेको थियो।

त्यो आत्मा थियो— जंगबहादुर कुँवर राणाको। उसको आत्माको ‘बायोडाटा’ पढियो। विशेषता- अदम्य आँट, शून्यबाट शक्ति सिर्जना गर्ने क्षमता। प्रमुख कार्य: भारदारहरूको अराजकताबीच कोतपर्वको रगतको गलैँचामा टेकेर सत्ता स्थापित गरेको। ‘मुलुकी ऐन’ लेखेर कानूनको जग बसालेको। भोट (तिब्बत) र बेलायतजस्ता शक्तिलाई आफ्नो हैसियत बुझाएको।

कमजोरी- चरम व्यक्तिवाद, पारिवारिक मोह, क्रूरता।

उसको आत्माको कोतपर्व रगतको आलो गन्ध अर्बे थियो। बेलायती महारानी भिक्टोरियासँग हात मिलाउँदाको अहम् थियो। उसले लेखेको ‘मुलुकी ऐन’ को मसी अर्बे सुकेको थियो। “हो ! यही आत्मा हो नेपाललाई चाहिँने !” देवताहरू एकमत भए। “यसको क्रूरताले मात्रै त्यहाँका सत्ता-युद्धहरूलाई गलहत्याउन सक्छ। यसको अहमले मात्रै विदेशी शक्तिका अगाडि शिर टाडो पार्न सक्छ। यसको ‘मुलुकी ऐन’को चेतनाले मात्रै देशलाई फेरि एकपटक कानूनमा बाँध्न सक्छ।”

आदेश जारी भयो। जंगबहादुरको आत्मालाई तत्काल ‘रिलिज’ गरियोस्। गन्तव्य: नेपाल।

अध्याय तीन: आत्माको ‘मिस-डेलिभरी’

तर, नियतिको खेल भनी वा देवलोकको प्रशासनिक भुल !

जुन कनिष्ठ देवता, ‘प्रवाह’लाई त्यो आत्मा पृथ्वीमा ‘डेलिभर’ गर्ने जिम्मा दिइएको थियो, शायद उनी अंधिल्लो रात सोमसको नशामा थिए। वा, इन्द्रसभामा उर्वशीको नृत्यमा यति मोहित भए कि उनको ध्यान भङ्ग भयो।

जंगबहादुरको त्यो उग्र आत्मा-गोलीलाई उनले आफ्नो दिव्य प्रक्षेपण-यन्त्रमा राखे। गन्तव्य ‘लक’ गरे— काठमाडौँ, नेपाल। तर प्रक्षेपण गर्ने अन्तिम बटन थिच्ने लाग्दा, नजिकैबाट मेनका हँसेर हिँडिन्। प्रवाहको हात एक पलका लागि काँच्यो।

मात्र एक पल। ब्रह्माण्डीय समयमा एक पलको गलतीले युगौँको दूरी सिर्जना गर्दछ।

त्यो आत्माको पिण्ड कुनै उल्काजसरी समय र स्थानको अनन्त सागरमा हुँतियो। सागरमाथको आकाशमा चम्किनुपर्ने त्यो तारा, आफ्नो ‘जी.पी.एस.’ बाट भड्किए, उडिँएर अफ्रिकाको तातो, शुष्क हावामा बिलाउन पुग्यो।

त्यो आत्मा, जुन नेपालको चित्कार सुनेर पठाइएको थियो, त्यो भुलबस यताको उता, पश्चिम अफ्रिकी मुलुक बुर्किना फासोको मरुभूमि-ग्रस्त आकाशमा पुग्यो।

त्यो आत्माको यात्रा कस्तो रह्यो होला ? के उसले बाटोमा नक्षत्रहरूलाई सोप्यो होला, “हनुमानढोका जाने बाटो यतै हो ?” के उसले आकाशगंगामा भौँताउँदा आफ्नो श्रीपेच हराएको भौँकमा कुनै प्रहलाई सरायो होला ? के उसले मिल्की-वेको धुलोलाई ‘सदरजङ्ग’ वा ‘ममबहादुर’ भनेर बोलायो होला ?

त्यो आत्मा, जो बाग्मतीको किनारमा जल्दै गर्दा नेपालको भविष्यबारे सोचिरहेको थियो, त्यो अहिले भोल्टा नदीको किनारमा, एउटा गरिब भुण्डमा, एक बर्को ओढेको बालकको शरीरमा ब्युँभियो।

उसले पहिलो पटक आँखा खोल्दा हरियो,

शीतले भिजेको काठमाडौँ उपत्यकाको साटो, पहेंलो, तातो र धुलाम्मे सवाना घाँसे मैदान देख्यो। उसले माटोको घर र पर-पर देखिने बाओबाबका रूखहरू देख्यो। शायद ऊ आफैँ पनि छक्क पर्यो होला— “यो कुन देश हो ? मेरा भारदारहरू खोइ ? मेरो सेतो घोडा खोइ ? ... र यो घाम यति चर्को किन छ ?”

उसको बालसुलभ रुवाइमा पनि एउटा अनौठो सत्ताको हठ र आदेशको ध्वनि थियो।

अध्याय चार: अफ्रिकी संस्करण – ‘क्याप्टेन जंगे’

अनि शुरु भयो जंगबहादुरको अफ्रिकी संस्करण। नाम: इब्राहिम त्राओरे।

शरीर र वर्ण फरक। छालाको रङ कालो, भाषा फ्रेन्च र स्थानीय मोसी। तर भित्रको ‘सप्टवेयर’... त्यो त उही जंगबहादुरकै थियो। त्यही जवानीको आवेग, त्यही सैन्य अनुशासन, त्यही सत्ता कब्जा गर्ने अदम्य इच्छा।

उसको बाल्यकाल अनौठो थियो। ऊ अरू केटाकेटीजस्तो खेल्दैनथ्यो। ऊ साथीहरूलाई जग्मा गर्थ्यो, उनीहरूलाई ‘पल्टन’मा विभाजन गर्थ्यो र काठको बन्दुक बोकाएर ‘परेड’ खेलाउँथ्यो। ऊ नक्सा कोर्नमा माहिर थियो। उसले आफ्नो गाउँको नक्सामा अनौठा नामहरू लेख्थ्यो— कतै ‘थापाथली’ त कतै ‘दुँडुखेल’। उसका बाबुआमाले सोचे, छोरोलाई युद्धको भूत चढेछ। तिनले छोरोलाई सेनामा भर्ना गरिदिए। सेनामा, त्यो ‘सप्टवेयर’ सक्रिय भयो।

जसरी १९औँ शताब्दीको नेपाल भारदारहरूको अविश्वास, हत्या, हिंसा र षड्यन्त्रको तुवाँलोले ढाकिएको थियो, त्यसरी नै २१औँ शताब्दीको बुर्किना फासो जिहादी आतंकले थलिँएको थियो। राजनीतिक अस्थिरताले देश मक्किइसकेको थियो। प्रान्सीको नव-उपनिवेशको छायाले देशको निर्णय क्षमतालाई पंगु बनाएको थियो।

जसरी जंगबहादुरले त्यो अराजकताका बीचमा, कोतको आँगनामा रगतको गलैँचा ओझ्याएर शक्ति आफ्नो हातमा लिए, त्यसरी नै त्राओरेले पनि ३४ वर्षको कालिलो उमेरमा, एक गुमनाम सैन्य क्याप्टेनको रूपबाट एकाएक देखा परे। उनले एकै रातमा, बन्दुकको नालले पुरानो सत्ताको निधारमा पूर्णविराम कोरिदिए।

समानान्तरहरू अचम्पलाग्दा थिए: जंगबहादुर बेलायती साम्राज्यको दबदबालाई सन्तुलनमा राख्न चाहन्थे। उनी भुकेनन्, बरु बराबरीको हैसियतमा हात मिलाए। त्राओरे फ्रान्सको औपनिवेशिक छायालाई लात हान्दै आफ्नो देशको सार्वभौमिकताको नयाँ परिभाषा लेखिरहेका छन्। उनले फ्रान्सेली सेनालाई देश निकाला गरे र रस्तिर हात बढाए— यो शुद्ध ‘जंगे’ कृतीति थियो: “दुश्मनको दुश्मन, मेरो साथी।” जंगबहादुरले ‘जंगे पिलर’ गाडेर आफ्नो सिमानाको हेक्का राख्ये।

त्राओरे आफ्नो देशको प्राकृतिक स्रोत (सुन, युरेनियम) माथि विदेशी नियन्त्रण समाप्त पार्दै आर्थिक सिमानाको हेक्का राखिरहेका छन्। दुवैको रगतमा पराइको थिचोमिचो सहने नसक्ने एउटै आगो दल्किरहेको छ। दुवैको अनुहारमा एउटा अनौठो आत्मविश्वास र आवश्यक पर्दा प्रयोग गर्ने क्रूरताको स्पष्ट छाया देखिन्छ। लाफ्ट, त्राओरे जब राति सुत्छन्, उनको सपनामा फ्रान्सेली भाषाको साटो खस-नेपाली भाषामा कुनै भारदारले रिपोर्ट सुनाइरहेको हुन्छ: “सरकार ! ल्हासामा

हाम्रो बेइज्जत भयो। भोटले हाम्रो मान्छे लुट्यो सरकार !”

उनी फसन्न ब्युँभिन्छन्। उनको मुटु ढुकढुक हुन्छ। उनी आफ्नो ओच्छ्यानमा भोट वा बेलायतको नक्सा खोज्न थाल्छन्, तर उनको हातमा बुर्किना फासोको नक्सा मात्र पर्छ। उनलाई लाफ्ट, “भोट ? त्यो कहाँ छ ?”

शायद उनलाई कहिलेकाहीँ अचानक ‘दाल-भात-तरकारी’ खान मन लाग्दो हो, तर उनको भान्छामा त्यो सब पाकैदैनथ्यो। कहिलेकाहीँ भाषण दिँदादिँदै उनको मुखबाट “के छ तँलाई ?” वा “चुप लाग् !” जस्ता कडा खस शब्द फुत्किन खोज्दा उनी जिब्रो टोक्छन्। ऐना हेर्दा आफ्नै अनुहारमा जूँगाको धमिलो आकृति देख्दा उनी आफैँ तर्पिँदा हुन् ! उनलाई लाग्दो हो, “मेरो यो रातो बर्को (जुन उनी प्रायः लगाउँछ) को सङ्ग्राम मेरो त्यो सुनौलो श्रीपेच खोइ ?”

अध्याय पाँच: ‘कस्मिक’ टट्टा र देवलोकको आपत्कालीन बैठक

यो नियतिको एउटा ‘कस्मिक’ टट्टा हो। एउटा गलतीले दुई फरक महादेश, दुई फरक शताब्दी र दुई फरक संस्कृतिलाई एउटै धागोमा बाँधिदिएको छ। हामी यहाँ पृथ्वीमा बसेर ‘ग्रेट रिसेट’ र ‘नयाँ विश्व व्यवस्था’ को गम्भीर कुरा गर्छौं, तर माथि देवलोकमा बसेका कुनै ‘बटरफ्लि’ देवताले आत्माको एउटा सानो डल्लो यताउता पार्दा इतिहास कसरी दोहोरिन्छ भने यो एउटा जीवन्त, अतिथयार्थवादी उदाहरण हो।

जंगबहादुरको आत्माको यो ‘मिस-डेलिभरी’ले देवलोकमा भने ठूलो हल्लिखल्ली मच्चाएको छ। सृष्टिको सप्टवेयरमा आएको यो ‘बग’ सुधानं देवताहरूको आपत्कालीन बैठक बसिरहेको छ। त्यो कनिष्ठ देवता ‘प्रवाह’को त जागरै धरापमा परेको छ। उनीहरूको अगाडि अहिले एउटा नयाँ र फने पेंचिलो प्रश्न छ: “जंगेको आत्मा त अफ्रिका पुगिहाल्यो, अब नेपालमा कसलाई पठाउने ?” नेपालको भूमिबाट आइरहेको त्यो चित्कार अर्बे मत्थर भएको छैन, बरु भन्नु चर्को हुँदै गएको छ। सभामा गम्भीर बहस चलिरहेको छ। एकजना कनिष्ठ, तर क्रान्तिकारी सोचका देवताले हर्चिकै प्रस्ताव राख्छन्, “प्रभु ! एउटा आँट गरौँ कि ?... त्यो हिटलरको आत्मालाई ‘एन्टी-सेप्टिक’ भोलामा ढुवाएर, उसको जातीय घृणाको भाइरसलाई ‘डिसइन्फेक्ट’ गरेर, शुद्धीकरण गरेर पठाइदिऊँ कि ? उसको एकदलीय, तानाशाही आवेगले शायद यहाँका कुसी-मोहमा अल्फेका सत्ता-युद्धहरूलाई गलहत्याएर बाहिर निकाल्न सक्थ्यो कि !”

सभामा एकाँइन सन्नाटा छाउँछ। शङ्कर, जो विनाशका देवता हुन्, उनी मुस्कराए। “विचार नराम्रो होइन। कहिलेकाहीँ सिर्जनाका लागि पहिला पूर्ण विनाश आवश्यक हुन्छ।” विष्णुले तत्काल प्रतिवाद गरे। “हुँदैन, उनले गम्भीर हुँदै भने, ‘हिटलरको ‘डीएनए’मा रहेको जातीय घृणा र नरसंहारको भाइरस पूर्ण रूपमा शुद्धीकरण हुन सक्दैन। त्यो भाइरसले नयाँ नेपाल बनाउनुको साटो भन्नु भ्रमामुसुर पो जन्माउला। हामीलाई ‘डिस्ट्रुटोर’ मात्र होइन, ‘क्रिएटर’ पनि चाहिँनेछ।”

तेस्रो देवता, जो प्रविधि र व्यवस्थापनमा दखल राख्छन्, (शायद विश्वकर्मा स्वयम्) बोल्छन्, “त्यसोभए सिंगापुर बनाउने ली क्वान यूको आत्मा

कस्तो होला ? विकास र अनुशासनका पर्याय हुन् उनी !”

ब्रह्मले दाही मुसाउँ भने, “ली क्वान यू हुनसक्छ। तर उनको आत्मामा प्रजातन्त्रप्रति अलि बढी नै वितृष्णा छ। उनको ‘सिञ्जल-पाटी’ मोडलले नेपालको भर्खरीको गणतन्त्र नै धरापमा पार्ला। फेरि, नेपालीहरू अनुशासनमा बन्न होइन, गफ गर्नुमा बढी रुचि राख्छन्। ली क्वान यूको आत्मा त्यहाँ पुनासाथ ‘डिप्रेसन’मा जानेछ।” बहस लामै बढे जान्छ। उनीहरू लेनिन, चर्चिलदेखि लिएर रिट्ज बक्ससम्मका आत्माहरूको ‘बायोडाटा’ पल्टाइरहेका छन्। कोही भन्छन्, “भ्लादिमिर लेनिनलाई पठाऔँ ! वर्ग-संघर्षको अन्त्य गर्लायुँ ! त्यहाँ धनी र गरिबीबीचको खाडल ठूलो छ।” अर्कोले प्रतिवाद गर्छन्, “अहँ, हुँदैन। नेपालले भर्खरै एउटा गृहयुद्ध भोगेको छ। लेनिनको आत्मा अर्को दशक लामो गृहयुद्ध मात्रै निम्त्याउला। फेरि, उनले सबैको सम्पति राष्ट्रियकरण गर्दा त्यहाँका ‘दलाल पुँजीपति’हरूले उनलाई नै सिध्दाइदिनेछन्।”

“विस्टन चर्चिल नि ?” अर्को प्रस्ताव आउँछ। “वाकपट्टामा अब्बल। दोस्रो विश्वयुद्ध जिताएका नेता हुन्।” “भन्नु हुँदैन !” विष्णु भर्किए। “चर्चिल अतिशय पश्चिमा-परस्त छन्। उनले नेपाललाई सिधै लगेर ‘नेटो’ वा ‘अक्स’मा भर्ना गरिदिनेछन्, जसले गर्दा उत्तर र दक्षिणका दुवै छिमेकी एकैसाथ चिदिनेछन्। नेपालको भूगोलले त्यो धान्न सक्दैन।” “ली, त्यसो भए रिट्ज बक्सको आत्मा पठाऔँ”, प्रविधि-देवताले फेरि भने। “उनले देशलाई ‘इनोभेट’ गर्छन्। नेपाललाई ‘एण्पल’ जस्तै सफल ब्रान्ड बनाइदिनेछन्।” यसमा त ब्रह्म नै हँसे। “जबसले देश त बनाउलान्, तर त्यो देश ‘युजर-फ्रेंडली’ हुने छैन। उनले सबै पुराना संरचनालाई ‘आउटडेड’ भन्दै भत्काइदिनेछन् तर नयाँ ‘अपरेटिङ सिस्टम’ यति महँगो हुनेछ कि सर्वसाधारणले किन्ने सक्ने छैनन्। उनले सिंहदरबारलाई ‘ग्ल्यास हाउस’ बनाउलान् तर भित्रको ‘सप्टवेयर’मा उही ‘बग’ रहिरहनेछ।”

देवसभा अहिले पनि जारी छ। उनीहरूले अर्बे कुनै निर्णय लिन सकेका छैनन्। कोही ‘चाणक्य’ पठाउने भन्छन्, कोही ‘बिस्मार्क’।

प्रतीक्षाको अनन्त घडी ! र यता पृथ्वीको यो सानो कुनामा, हामी नेपालीहरू। हामी कहिले खाडीको तातो हावामा, कहिले युकेनको चिसो बङ्गरमा, त कहिले काठमाडौँको धुलाम्मे सडकमा दिक्क भएर आकाशतिर हेर्दै सोच्छौँ— हाम्रो भागको त्यो ‘राइट डेलिभरी’ चाहिँ कहिले आइपुला ? वा... कतै देवताहरूले हाम्रो देशको ठेगाना नै आफ्नो ‘कस्मिक म्याप’ बाट सधैँका लागि हटाइसके कि ? कतै हाम्रो भाषामा ‘डेलिभरी’ नै नलेखिएको पो हो कि ? यसैबीच, पश्चिम अफ्रिकाबाट खबर आइरहेको छ— “क्याप्टेन इब्राहिम त्राओरेले आफ्नो देशको सुन खानीहरूलाई राष्ट्रियकरण गर्ने घोषणा गरेका छन्।” यो खबर सुन्दा, काठमाडौँको कुनै चियापसलमा बसेको एक इतिहासको विद्यार्थीले अनायासै भन्छ, “गजब ! यो त दयाकै जगले बेलायतीलाई थर्काएजस्तै भयो नि !”

उसलाई के थाहा, यो संयोग होइन, यो त देवलोकको एउटा सानो भुलबस सिर्जित ‘अतिथयार्थवादी चिन्तन’को वास्तविक परिफल हो। जंगबहादुरको आत्माको अन्तम गन्तव्य त भेट्टाएको छ तर गलत ठेगानामा। हामीचाहिँ सही ठेगानामा, गलत मानिसहरूको भीडमा, सही ‘डेलिभरी’को अनन्त प्रतीक्षामा छौँ।

विश्व

अष्ट्रेलियाको तेल सुरक्षा रणनीति:

घरेलु कारखाना अनुदानमा संशोधन

■ क्यानबेरा, ६ वैत ।

अष्ट्रेलियाली सरकारले देशका दुई बाँकी तेल प्रशोधन कारखानाहरूलाई अनुदान जारी राख्ने समझदारी गरेको ऊर्जामन्त्री क्रिस बोवेनले शुक्रबार घोषणा गरेका छन्।

बोवेनका अनुसार, सरकारले र कारखानाका सञ्चालकहरूले इन्धन सुरक्षा सेवा भुक्तानीमा संशोधन गर्ने सम्झौता गर्नुभयो। यसअन्तर्गत तेलको मूल्य सञ्चालन लागत पुरा नगरेको अवस्थामा सरकारले कारखानाहरूलाई भुक्तानी दिनेछ।

मेलबोर्नको पश्चिम-दक्षिणी क्षेत्र जियालोल्डमा रहेको भिभा एनर्जीको कारखाना र ब्रिसबेनस्थित एम्पोलको कारखानाले २०२५ मा अष्ट्रेलियाको पेट्रोल, डिजेल र जेट इन्धन आवश्यकताको करिब २० प्रतिशत उत्पादन गरेका थिए।

बोवेनले भुक्तानीको सीमा १.८ सेन्ट प्रति लिटर कायम रहनेछ, तर भुक्तानी सुरु हुने मूल्य

स्तर तल भएरिने गरी संयन्त्र समायोजन गरिने बताएका छन्।

बदलामा, भिभा र एम्पोलले २०३० दशकसम्म आफ्नो कारखाना सञ्चालन गर्ने योजना अघि बढाइरहेका छन्। बोवेनले थपे, “एम्पोलले पूर्ण उत्पादन कायम राख्ने र अन्तर्राष्ट्रिय आपूर्ति श्रृंखलामा दबाव भइरहेँदा पूर्वनिर्धारित मर्मत कार्य स्थगित गरेर उत्पादन बढाउने विश्वास जनाएको छ।”

यो घोषणा मध्यपूर्वको इन्धनका कारण विश्वव्यापी तेल आपूर्तिमा ठूलो अवरोध सिर्जना भएको समयमा आएको हो। बोवेनले सरकारले विगत छ महिनादेखि भिभा र एम्पोलसँग वार्ता गर्दै आएको छ र हालको अवस्थामा छोटो अवधिको घरेलु इन्धन आपूर्ति सुनिश्चित गर्न थप कदम चाल्न आवश्यक नभएको बताए। तर यदि युद्ध अग्रिल र मेसम्म जारी रह्यो भने आपतकालीन योजना तयार राखिएको छ।

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बर

एम्बुलेन्स	०८२-५२०३१०
एम्बुलेन्स (वीरन्द्रगर सहकारी)	९८४८०२०८६७
एम्बुलेन्स (भू.पू. सैनिक कल्याणकारी समिति)	९८२२४११५६९
शव वाहन	०८३-५२४२३६/९८५८०४३६००
जिल्ला प्रहरी कार्यालय	१००, ०८३-५२०२२२
जिल्ला ट्राफिक कार्यालय	०८३-५२५४९६
विद्युत् फ्यूज सेवा	०८३-५२०२६७/५२०२६५
महिला तथा बाल हेल्पलाइन	१०९८
विमान स्थल	
सुर्खेत	०८३-५२१९४५/५२५२१९
जुम्ला	०८७-५२०१००
मुगु ताल्चा	
हुम्ला	०८७-९८०८०
डोल्पा	०८७-५५१०१९
किराँतेहारी (पश्चिम रुकुम)	०८३-४०१०४८
नेपालगन्ज	०८१-५६५२०५
दमकल	
वीरन्द्रगर न.पा. :	१०१
भेरीगंगा न.पा.	०८३-५४०१००, ९८५८०४१०५७
नारायण न.पा.	०८३-४१०२०१
अस्पताल	
दैलेख जिल्ला अस्पताल	०८९-४१०११७
प्रदेश अस्पताल सुर्खेत	०८३-५२३२०७
सुर्खेत हस्पिटल प्रा.नि.	०८३-५२५४१७
माया नर्सिङ होम प्रा.नि.	०८३-५२४३०, ५२५४३०
एम्बुलेन्स (माया नर्सिङ होम)	०८३-५२४३०
एम्बुलेन्स (देउती नर्सिङ होम)	०८३-५२०५२८
एम्बुलेन्स (स्वास्थ्यकर्मी संघ)	९८४४८३५६६६
एम्बुलेन्स (नेपाल अर्बुद रोग निवारण संस्था)	९८६८११६०५२
जाजरकोट अस्पताल	०८९-४३०१२०
जिल्ला अस्पताल डोल्पा	०८७-५५०१११
जिल्ला अस्पताल मुगु	०८७-४६०१६२

कथा :

पीडाभिन्नको उमेर

आचार्य प्रभा

अस्पताल परिसरमा म पैसा बुझाउने लाइनमा बसिरहेकी थिएँ। त्यहाँ निकै घुईचो हुन्छ भन्ने हल्ला त सुनिएकै हो तर त्यहाँको नियम के के हो ? भन्ने कुरामा म अनभिज्ञ नै थिएँ।

हाम्रो ठाउँको अस्पतालको नियम पनि बदलिरहे रहेछ। शुरुमा अलिक पछाडि टोकन लिने ठाउँमा नै उभिएकी थिएँ तर हल्ला सुनेँ, "वृद्धहरू उ...पल्लो लाइनमा भनेको। यसो हेरेँ, त्यो लाइनमा सक्ती कटेकाहरू हुनुपर्ने अरे ! आफू परिछ बिचको उमेरको।

पहिलो पटक सामना गर्नु परेको आफ्नो ठाउँको अस्पतालको चेकजाँच र नियम।

जतिबित्तै अरू कुरामा जान्ने हुँ भनेहरू पनि आफूले नजानेको र अनुभव नपाएको ठाउँ साधारण नै भए पनि, त्यहाँको नियमसँग अपरिचित भएपछि कठिन नै लाग्दो रहेछ सबैकुरा पत्तो लाग्नु।

त्यहाँको माहौल र मान्छेहरूको अन्योलता अनि आफू पनि उही भुंग्रामा परेको अवस्था सम्झिँदा।

अँ...मैले पनि त्यस्तै समस्याको सामना गर्नुपर्ने भयो। कहिले उता बस्नु भन्नु। कहिले उता होइन त्यता भन्नु। बल्ल एउटालाई सोध्दा पो "तपाईंले यसरी लाइनमा बस्नु पर्दैन, तपाईंको त पैसा बुझाउनु मात्र रहेछ। पहिला नै दर्ता भई सकेको रहेछ। टोकन नम्बर पाइहाल्नु हुन्छ।" भनेपछि आफ्नो नम्बर लिएर बिलिङ काउण्टरअगाडि गए बसेँ। मेरो छेउमा एक वृद्ध महिला बसिरहेको थियो। अनजान, अनपढ त्यो सब नियमदेखि बेखबर। एकले चुपचाप बसिरहेको देखेर मैले सोधेँ, "तपाईं के जचाउन आउनुभएको ? कोसँग आउनुभो ?" उनले निन्याउरो मुख लिएर "एकलै" भनिन्। त्यो पनि टाढा एक/डेढ घण्टाको बाटो हिँडेर आएको अरे ! त्यही टोकन

नम्बरको चिह्न देखाउँदै ती वृद्धाले भनिन्, "यी यो टिकट दिएको छ। खै ! कहाँ के गर्नुपर्ने थाहा छैन।"

नम्बर पनि १७६ जना पछि आउने रहेछ। मैले "अरू कागजपत्र खोई त ?" भनेर सोध्दा केही छैन।" भने जवाफ आयो। हामी दुईबिचको वार्तालाप सुनिरहेकी महिलाले भनिन्, "तपाईं त वृद्धमा गनिनुहुन्छ। यसरी यहाँ कुरिरहेनु पर्दैन। अर्को नम्बर माग्नुहोस्। तपाईंको त दर्ता गर्न नै बाँकी रहेछ।" भनेर ती महिलाले सुझाउन्। अनि मैले पनि भनेँ, "यो त पैसा तिर्ने ठाउँ हो। तपाईं दर्ताफाँट अगाडि बस्नुहोस्। दर्ता भएर डाक्टरलाई आफ्नो रोगबारे भनेपछि केके टेस्ट गर्ने भनेर लेखिदिनुहुन्छ अनि मात्र पैसा तिर्नुपर्छ।" त्यति सम्झिएपछि तिनी अर्को टोकन नम्बर लिएर दर्ताफाँटअगाडि बसिन्। त्यति भएपछि अलि ढुकक लाग्यो तर भरेसम्म पनि के भयो होला, के कसो गरिन् भनेर पीर रहिरह्यो मनमा।

अलिक एक छिनमा फेरि अर्की उस्तै वृद्ध देखिने महिला आएर त्यही ठाउँमा बसिन्। मैले सोधेँ, तपाईं के देखाउन आउनु भएको ?" भनेर। उनले अफ्र रून्चे स्वर पाई भनिन्। "थाइराइडले साह्रो पारेर देखाउन आकी।" मैले फेरि सोधेँ, "एकलै आउनु भएको ?" "कसले साथ दिन्छ र ? छोराहरू कता कता !"

त्यती भनिसकदा नसकदा अर्की महिला आएर फेरि तिनलाई भनिन्, "तपाईं त वृद्धहरूको लाइनमा गएर बस्नु न ! छिटो पालो आउँछ।" मैले पनि सही थपेँ। "हो त ! जानुहोस्।" तिनले इमानदारीसाथ भनिन्, "होइन म यही बस्छु। त्यहाँ बस्ने मेरो उमेर भा'कै छैन।"

मैले अचम्म मान्दै भनेँ, "अनि ७० कटेकाहरूले छिटो पालो पाउँछन् अरे नि ! जानु त्यही गएर बस्नु।"

"अनि म त सक्ती पुगेकै छुईँ भर्खर साठी कट्टैछु", भनिन्।

म छक्क पर्ने। हेर्दा सक्ती, पचहत्तर देखिने ती महिला सक्ती पनि पुगेकी छुईँ भनेर इमानदार भइ पालो कुरेँ बसेको देख्दा।

मलाई मनमा कता कता नमिठो लाग्यो र भनेँ "तपाईं त हेर्दा निकै वृद्ध देखिनुहुन्छ। साठी मात्र पुग्दैछु भन्नुहुन्छ तर किन यति चाँडो बुढी देखिनुभयो ? म सँगैको हुनुहुँदो रहेछ। मलाई पनि मेरो सही उमेर भन्दा पत्याउँदैनन् तर मलाई त अफ्र कम उमेरकी भन्छन्।"

मेरो कुरा सुनेर तिनले भवकान्ति भनिन्। "के गर्नु बाहिनी ! मनको पीर पखालेर नजाँदो रहेछ। छुँदा जाने भए, पैसा तिर्दा कसैले लिने भए म त्यसै गर्छु।"

तिनको कुरा सुनेर मैले सहजै भनेँ, "हत् पीर तिन हुँदैन। पीर जति तियो उति

दुःख पाइन्छ। कस्तो पीर हो त मान्छेको उमेर नपुगी देखाउने ?" मलाई आश्चर्य लाग्यो। पक्का बाहुनी देखिने जसको घरमा जाँडरक्सी चल्दैन। त्यति वृद्ध भएकी स्वास्नीको श्रीमान पनि वृद्ध नै होला। बाहिरी रंगरलिया मनाउँदै, मादक पदार्थ खाएर श्रीमतीलाई पीडा दिने पनि पक्कै होइन होला ! मैले फेरि सोधेँ, "केको पीर हो त ! कि रक्सी खाएर कुट्छन् ? भन्न मिल्छ ?" तिनले भनिन्, "पीर त बुढाकै हो। मलाई टर्चर दिन्छन् रातदिन।" अनि जाँडरक्सी पनि खाँदैनन् भने किन टर्चर दिनु त ? केका लागि दुःख दिनु त ?" भनेर केर्दा, "मैले पेवापात गरेको सबै उसैलाई दिनु भन्छन्। नहिँदा टर्चर गर्छन्।" मैले यो कुरा पुरै पत्याइँ।

मलाई लाग्यो तिनका श्रीमान पक्कै जाँड याहा होलान्। जाँड खानलाई पैसा माग्दो हो। नहिँदा रँडाको मच्चाउँदो हो वा अरू केही कारण हुनुपर्छ।

आज म लैजिक हिंसाविरुद्धको कार्यक्रममा छु। लैजिक हिंसाविरुद्ध महिला पुरुषहरू सबैले आ-आफ्ना विचार प्रस्तुत गरिरहेका छन् चर्को चर्को आवाजमा।

म सोचिरहेछु - मेरै केही आफन्त, साथीहरू जो धनाढ्य र शिक्षित पनि छन्। श्रीमान् श्रीमती दुवैको नाम छ, शान छ। उनीहरू बाहिरी दुनियाँमा ठिक छन् तर भित्री रूपमा भने पीडित छन् श्रीमानको बाहिरी संसर्ग र सम्बन्धको कारणले।

म सोच्ने गर्छु, हामी नारीहरूले आफ्नो श्रीमान र परिवारबाट जति पीडा भोग्छौं नि, केवल आफ्नो श्रीमान घर परिवारको इज्जतका लागि नै हुन्छ। समाजमा परिवारको जुन इज्जत, मान, सम्मान छ त्यसमा कलक नलागोस् भनेर मात्र। सौँचै भन्ने हो भने गाउँघरका अनपढ, अशिक्षित परिवारका महिलाहरूले भन्दा पढेलेखेका शिक्षित र सम्पन्न परिवारका महिलाहरूले नै ज्यादा पीडा भोग्नु हुन्छन्। त्यसो हुनुको मुख्य कारण घर परिवार र आफ्नो पारिवारिक साख जोगाउनलाई पनि पीडाको आँसु पिउँदै कतिपय नारीहरूले अपमान र अन्याय सहन विवश छन्। म यसरी सोचमन बन्न पुगेछु कि कार्यक्रम समाप्त भएको घोषणाको आवाजले मात्र फर्किँएँ र बाहिरिएँ।

पञ्चपुरी नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालयबाबियाचौर, सुर्खेत
कर्णाली प्रदेश, नेपाल।

दरखास्त आह्वान गरिएको सम्बन्धी सूचना

सूचना नं. ०२/२०८२/०८३

(प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मिति: २०८२/१२/६)

जलवायु परिवर्तन स्थानीय अनुकूलन परियोजना (लक) अन्तर्गत स्थानीय तह/उपभोक्ता समितिहरूलाई प्राविधिक सहयोग गर्न तथा वन व्यवस्थापन, जीविकोपार्जन, सरसफाई तथा स्वच्छता, खानेपानी, सिंचाइ र सामाजिक परिचालन सम्बन्धी कार्यमा सहजीकरण गर्ने कार्यका लागि पञ्चपुरी नगरपालिकामा परियोजना कार्यान्वयन इकाईका लागि तपसिलको योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकबाट निम्न पदहरूमा रीतपूर्वक दरखास्त फारम पेश गर्नु हुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

दरखास्त साथ संलग्न गर्नु पर्ने कागजातहरू:

- संक्षिप्त वैयक्तिक विवरण (आवेदकको दस्तखत सहितको)
- नागरिकता प्रमाणपत्र, शैक्षिक योग्यताका प्रमाणपत्रहरू, तालिम सम्बन्धी प्रमाणपत्रहरू तथा कार्यानुभव भएको हकमा कार्यानुभव खुल्ने प्रमाणपत्रहरूको प्रतिलिपि (नियुक्ति पत्र र अनुभव प्रमाणित गरिएको प्रमाणपत्र समेत)।
- अपाङ्गता भएका व्यक्तिको हकमा अपाङ्गता परिचय पत्रको प्रतिलिपि।
- विभिन्न जातिको साझा थरको हकमा जातियता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि।

तपसिल:

१. आवश्यक पदहरू र न्यूनतम योग्यता:

वि.नं.	पद	तह/संख्या	कार्यस्थल	न्यूनतम शैक्षिक योग्यता तथा कार्य अनुभव
02-2082/083	जलवायु परिवर्तन स्थानीय अनुकूलन (लक) परियोजना अधिकृत	अधिकृत छैटौँ तह-१ जना	नगर कार्यपालिकाको कार्यालय	मान्यता प्राप्त शिक्षण संस्थाबाट सम्बन्धित विषयमा स्नातक तह उत्तीर्ण गरी खानेपानी सरसफाई स्वच्छता, प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन, योजना तर्जुमा, जीविकोपार्जन आदि क्षेत्रमा न्यूनतम पाँच वर्षको अनुभव प्राप्त।
03-2082/083	सब-इन्जिनियर	सहायक पाँचौँ तह-१ जना	नगर कार्यपालिकाको कार्यालय	मान्यता प्राप्त शिक्षण संस्थाबाट सिभिल इन्जिनियरिङमा प्रविणता डिप्लोमा उत्तीर्ण गरी खानेपानी सरसफाई स्वच्छता, सिंचाइ, प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन, योजना तर्जुमा तथा जीविकोपार्जन सम्बन्धी योजना सर्वेक्षण, डिजाइन तथा निर्माण सुपरिवेक्षणमा न्यूनतम तीन वर्षको अनुभव प्राप्त।
04-2082/083	जलस्रोत प्राविधिक	सहायक चौथो तह-	वडा कार्यालय वा योजना क्षेत्र	सिभिल इन्जिनियरिङ विषयमा प्राविधिक एस. इ. इ.एस. एल. सी. र मान्यता प्राप्त संस्था/परियोजनाबाट कम्तीमा ३० दिने खापासटे तालिम प्राप्त। खानेपानी सरसफाई स्वच्छता, सिंचाइ, बहुउपयोगी योजना, कृषि, बायोइन्जिनियरिङ वा अन्य सम्बन्धित पूर्वाधार निर्माणको कार्यान्वयनमा कम्तीमा २ वर्षको अनुभव।

२. अन्य विवरण:

- पहिलो पटक सूचना प्रकाशित भएको मिति देखि १५ (पन्ध्र) दिनभित्र आवेदन पञ्चपुरी नगरपालिका नगर कार्यपालिकाको कार्यालय बाबियाचौर, सुर्खेतमा कार्यालय समयभित्र बुझाउनुपर्नेछ। दरखास्त दिने अन्तिम दिन सार्वजनिक बिदा पर्न गएमा त्यसको लगत्तै कार्यालय खुलेको पहिलो दिनको कार्यालय समय भित्र दरखास्त पेश गर्नु पर्नेछ।
- विदेशी विश्वविद्यालय, विद्यालय वा संस्थानबाट जारी गरिएको शैक्षिक प्रमाणपत्र भएका आवेदकहरूले नेपालको आधिकारिक संस्थाबाट समकक्षताको प्रमाणपत्र पेश गर्नुपर्नेछ। आवश्यक समकक्षता प्रमाणपत्र बिनाका आवेदनहरू स्वीकार गरिने छैन।
- कर्मचारीहरू परियोजना कार्य अवधिको एक वर्षे कार्यसम्पादनमा आधारित सेवा कारारमा (कार्यसम्पादनको आधारमा म्याद थपको सम्भावना सहित) नियुक्त गरिनेछ।
- स्थानीय व्यक्ति, महिला, दलित तथा पछाडि परेका जातीय समुदायका व्यक्तिहरूलाई प्राथमिकता दिइनेछ।
- बिज्ञापन प्रकृत्यामा प्राप्त भएका आवेदनहरूलाई पञ्चपुरी नगरपालिका नगर कार्यपालिकाको कार्यालयले कुनै कारण खुलाई वा नखुलाई स्वीकार वा अस्वीकार गर्न सक्नेछ।
- लीखित परीक्षा तथा अन्तर्वार्ता दुवै विधि अवलम्बन गरिनेछ। छोटो सूचीमा परेका उम्मेदवारहरूको लागि लीखित परीक्षाको तालिका पञ्चपुरी नगरपालिकाको सूचना पाटीमा प्रकाशित गरिनेछ।
- बिज्ञापनका प्रत्येक पदको सेवा सर्तहरू (ToR) र वैयक्तिक विवरण (CV) ढाँचा हेर्न पञ्चपुरी नगरपालिकाको वेबसाइट www.panchapurimun.gov.np/LACC परियोजनाको वेब पेज www.laccp.org.np बाट डाउनलोड गर्न सकिनेछ। तोकिएको ढाँचाबाहेक अन्य ढाँचामा पेश गरिएको वैयक्तिक विवरण (CV) स्वीकार गरिने छैन।
- दरखास्त दस्तुर:- अधिकृतस्तरको लागि रु. 12000-(अक्षरपी एकहजार दुइ सय मात्र), सहायक पाँचौँस्तरको लागि रु. 7000-(अक्षरपी सात सय सैय्या मात्र) र सहायक चौथोको लागि रु. 5000-(अक्षरपी पाँच सय सैय्या मात्र)। दरखास्त दस्तुर पञ्चपुरी नगरपालिकाको राजस्व शाखामा नगर्दा वा राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक विद्यापुर शाखामा रहेको पञ्चपुरी नगरपालिकाको आन्तरिक आय खाता नम्बर 4420100301010005 मा बैंक दाखिला गरी सो को भौचर आवेदनका साथ पेश गर्नुपर्नेछ।

कर्णाली प्रदेश सरकार
सामाजिक विकास मन्त्रालय
स्वास्थ्य सेवा निर्देशनालय

स्वास्थ्य सेवा कार्यालय

दैलेख

बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना

सूचना प्रकाशित मिति २०८२/१२/०७ गते

यस कार्यालयबाट प्रथम पटक मिति २०८२/१०/०४ गते अस्पतालको फार्मेसीका लागि औषधी तथा सर्जिकल सामग्री खरिद तथा सप्लाईका लागि मिसन टुडे राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकामा प्रकाशित सूचना अनुसार विद्युतीय बोलपत्र माध्यमबाट प्राप्त हुन आएका बोलपत्रहरूको मूल्याङ्कन गर्दा तपसिलमा उल्लेखित बोलपत्रदाताहरूको कबोल रकम न्यूनतम मूल्याङ्कित सारभूत रुपमा प्रभावग्राही रहेकोले सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ को दफा २७ (२) र ४७ को प्रयोजनार्थ सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

तपसिल:

बोलपत्र नं.	छनौट भएको बोलपत्रदाताको नाम र ठेगाना	जम्मा स्वीकृत आईटम मेडिसिन तर्फ	जम्मा स्वीकृत आईटम सर्जिकल तर्फ
HSO/Dailekh/NCB-01/2082-083 The Procurement of Medicine & Surgical Items for Hospital Pharmacy (Package No.1, Medicine & Package No.2, Surgical & Related Items)	डेभिड मेडिसिन सप्लायर्स नेपालगञ्ज-२, बाँके	जम्मा आईटम ०	जम्मा आईटम ५१
	एवान फर्मा बुटवल-६, रुपन्देही	जम्मा आईटम २१६	जम्मा आईटम ४४
	आरडी मेडिसर्ज, वि.न.न.पा.-६, सुर्खेत	जम्मा आईटम ५५	जम्मा आईटम ५९
	यूनिक फार्मा, नेपालगञ्ज-२, बाँके	जम्मा आईटम २४७	जम्मा आईटम ०

नि.स्वास्थ्य सेवा व्यवस्थापक

नेपाल सरकार

भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालय
भूमि व्यवस्थापन तथा अभिलेख विभाग

मालपोत कार्यालय, सुर्खेत

३५ दिने सार्वजनिक सूचना तथा हकदारको नाउँको सूचना

मिति : २०८२/१२/०६

गुर्भाकोट न.पा. वडा नं.१२ सुर्खेत बस्ने बले कामी र ललित कामीले हाम्रो आमा सुमित्रा देवी कामीका नाउँमा जग्गा दर्ता भएको र निज मिति २०६९/०५/०३ गतेका दिन आफ्नै कालगतिले मृत्यु भएको हुदाँ मृतक सुमित्रा देवी कामीको नामको जग्गामा हकलामे हकवाला हकदारहरू छोराहरू बले कामी र ललित कामी भएकाले हाम्रो नाउँमा नामसारी गरी पाँउ भन्ने व्यहोराको नामसारीको मिति २०८२/१२/०४ मा निवेदन भएको यस कार्यालयबाट कारवाही हुँदा यस कार्यालयको मिति २०८२/१२/०४ गतेको आदेश अनुसार यो ३५ (पैंस) दिने सार्वजनिक तथा हकदारको नाउँको सूचना प्रकाशित गरिएको छ। मृतक सुमित्रा देवी कामीको नामको तपसिलको जग्गामा हकलामे हकदारहरू कोही भए यो सूचना टाँस गरिएको मितिले बाटोको म्याद बाहेक ३५ दिन भित्र उक्त दावी नगरेमा नियमानुसार निवेदकहरूकै नाममा साझा नामसारी भैजाने व्यहोरा हकदार र अरु सबैको जानकारीको लागि यो सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

तपसिल

क्र.सं.	जिल्ला	गा.वि.स.	वडा नं.	कि.नं.	क्षेत्रफल	मृतक ज.ध.को नामथर
१	सुर्खेत	घुमखहरे	७७	१४४	०-६-१३-०	ज.ध.-:शुमित्रा देवी कामी
			७८	१७	०-५-०-०	पति:-: कर्ण कामी
			७९	३७	०-५-१-०	ससुराको नाम - लोते कामी

पुनश्च: माथि उल्लेखित ज.ध.को मिति २०६९/०५/०३ गतेका दिन आफ्नै कालगतिले मृत्यु भएको मृतकको एकमात्र श्रीमान कर्ण कामी मिति २०३० सालमा मजदुरीका लागि भारत गइ सोही समय बाट घर परिवारको सम्पर्कमा नभइ वेपत्ता रहेको र मृतक शुमित्रादेवी कामी र निजको एकमात्र पति कर्ण कामी बाट जायजन्म भएका जेठो छोरा ललित कामी र कान्छो छोरा बले कामी र एक मात्र छोरी कमला सुनार हुन। छोरी कमला सुनारको विवाह भएर अन्यत्र गइसकेकी छन। मृतक (ज.ध.) शुमित्रा देवी कामीको नामको जग्गामा हकलामे हकवाला हकदारहरू छोराहरू बले कामी र ललित कामी बाहेक अन्य कुनै अंसियार नभएकाले अंसियारहरू छोराहरू बले कामी र ललित कामीका नाममा माथि उल्लेखित जग्गा साझा नामसारी गरिदिने भनी गुर्भाकोट न.पा. वडा नं.१२ बाट वडा सर्जिमिन मुचुल्ला र सिफारिस प्राप्त। मृतक ज.ध.नाउँमा भएको साविक घुमखहरे गा.वि.स. वडा नं. ७८ कि.नं. १७ क्षेत्रफल ०-५-०-० भएको जग्गाधनि पुर्जामा ज.ध. को नाम सुमित्रा देवी कामी र वडा नं ७८ कि.नं ३१ क्षेत्रफल ०-५-१-० भएको जग्गाधनी पुर्जामा ज.ध.को नाम सुमित्रा देवी कामी भएको र साविक घुमखहरे गा.वि.स. वडा नं. ७७ कि.नं. १४४ क्षेत्रफल ०-६-१-३-० भएको जग्गाधनि पुर्जामा जग्गाधनिको नाम सुकी कमेनी भइ ज.ध. को नाम फरक फरक भएको। साथै ज.ध. मृतकको जग्गा धनीपुर्जामा बाबुको नाम रविलाल मात्र, पतिको नाम कर्ण मात्र भएको र मृतक ज.ध. को नागरिकतामा पतिको नामथर कर्ण कामी र ज.ध. को छोराहरू बले कामी र ललित कामीको नागरिकतामा बाबुको नामथर कर्ण कामी हुनका साथै जग्गा धनी पुर्जा श्रेतामा ना.प्र.प.नं. जारी मिति समेत उल्लेख नभएको।

रास्कोट घटनाप्रति कालीकोटमा सामाजिक संस्थाद्वारा ज्ञापनपत्र

युग संवाददाता

कालीकोट, ६ चैत ।

जिल्लाको रास्कोट नगरपालिकामा १२ वर्षीया बालिकामाथि भएको जबरजस्ती करणी (बलात्कार) घटनालाई मध्यनजर गर्दै कालीकोटमा क्रियाशील नागरिक समाज तथा विभिन्न सामाजिक संघसंस्थाका प्रतिनिधिहरूले जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा १० बुँदे ज्ञापनपत्र पेश गरेका छन् ।

ज्ञापनपत्रमार्फत पीडित बालिकाको निःशुल्क उपचार, सुरक्षित आवास, मनोसामाजिक परामर्श तथा फुर्त्याको पूर्ण व्यवस्था गर्नुपर्ने, पीडितलाई राज्यबाट उचित क्षतिपूर्ति तथा सहत उपलब्ध गराउनुभन्दा जोड दिइएको छ । साथै, पीडित र उनका परिवारको सुखा सुनिश्चित गर्दै कुनै पनि प्रकारको धम्की वा दबावबाट जोगाउनुपर्ने तथा यस्ता घटनाहरू पुनः नदोहोरिन बालबालिका तथा महिला सुरक्षा सम्बन्धी विशेष

कार्यक्रम र निगरानी प्रणाली लागू गर्नुपर्ने माग राखिएको छ ।

ज्ञापनपत्र बुझ्दै प्रमुख जिल्ला अधिकारी गोकर्णराज सुयलले घटनाको जाहेरी दर्ता भएलगत्तै दोषीलाई कानूनी दायरामा ल्याउन गम्भीरतापूर्वक अनुसन्धान भइरहेको र कानूनी प्रक्रिया अगाडि बढिसकेको जानकारी दिए । उनले कानूनअनुसार कसैलाई पनि उन्मुक्ति नदिने गरी कारवाही भइरहेको बताए ।

त्यसैगरी, प्रहरी नायव उपरीक्षक हेमराज खत्रीले पनि पीडित बालिकाको न्यायका लागि प्रहरी सक्रिय रूपमा लागिपरेको जानकारी दिए । कार्यक्रममा जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला प्रहरी कार्यालय कालीकोट तथा जिल्लामा क्रियाशील विभिन्न विकास साभेदार संस्थाहरू-सादा नेपाल, किर्डाक नेपाल, हुण्डेक नेपाल, नेपाल मानव अधिकार संगठन, नागरिक समाज सञ्जाल, इन्सेक प्रतिनिधि लगायतको उपस्थिति थियो ।

सामाजिक...

नेपाल आयल निगम कर्णाली प्रादेशिक कार्यालय, सुर्खेतको भण्डारण क्षमता अभिवृद्धि सम्बन्धी कार्य तदारुताका साथ सम्पन्न गर्न आवश्यक कार्य नेपाल आयल निगम सुर्खेतले गर्नेछ । साथै

कर्णाली प्रादेशिक कार्यालयको भण्डारण नभएका कारण इन्धन डिपो नेपालगञ्जमा रहेको भण्डारण गृहमा मौज्जात पेट्रोलियम पदार्थ मध्ये निश्चित प्रतिशत सुर्खेतको प्रयोगको लागि सुनिश्चितता गर्न आवश्यक कार्य नेपाल आयल निगम सुर्खेतले गर्नेछ । साथै

अशक्त...

नेपाल आयल निगमले गरेको निर्णय सबै ग्याँस विक्रेताहरूले प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्नुपर्ने छ, नेपाल आयल निगम कर्णाली प्रादेशिक कार्यालयका प्रमुख दिपक घिमिरेले भने, ग्याँस वितरण, यसको मूल्य तथा तेल सम्बन्धमा कुनै गुनासा र समस्या भए जिल्ला प्रशासन कार्यालय, सुर्खेत तथा जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुर्खेतलाई गराउनु पर्नेछ ।

नेपाल आयल निगमले गरेको निर्णय सबै ग्याँस विक्रेताहरूले प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्नुपर्ने छ, नेपाल आयल निगम कर्णाली प्रादेशिक कार्यालयका प्रमुख दिपक घिमिरेले भने, ग्याँस वितरण, यसको मूल्य तथा तेल सम्बन्धमा कुनै गुनासा र समस्या भए जिल्ला प्रशासन कार्यालय, सुर्खेत तथा जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुर्खेतलाई गराउनु पर्नेछ ।

कर्णालीमा...

(आयल निगम, एलपी ग्याँस विक्रेता, उद्योगी व्यवसायी, उद्योग वाणिज्य संघ, चेम्बर अफ कर्मर्श, उपभोक्ता मञ्च तथा सरोकारवाला निकायले सूक्ष्म अनुगमन गरी सोको जानकारी जिल्ला प्रशासन कार्यालय, सुर्खेत तथा जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुर्खेतलाई गराउनु पर्नेछ ।

जिल्लाभर रहेका ग्याँस विक्रेताहरूले आफूलाई प्राप्त परिमाण तथा वितरित परिमाणसमेतको दैनिक रूपमा अभिलेख राख्ने र सोको विवरण प्रत्येक दिन जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा पेश गर्नुपर्ने भएको छ ।

त्यस्तै, आमउपभोक्ताहरूले एलपी ग्याँसको अनावश्यक सञ्चालन नगर्ना नेपाल आयल निगम र सञ्चार माध्यमबाट सकारात्मक र आवश्यक सचेतनामूलक जानकारी प्रवाह गराउने निर्णय भएको सुर्खेतका प्रमुख जिल्ला अधिकारी गराउन सम्बद्ध उपाध्यक्षले जानकारी दिए ।

लागुऔषधसहित विभिन्न स्थानबाट छिबिस जना पक्राउ

युग संवाददाता
काठमाडौं, ६ चैत ।

नियमित गस्तीमा रहेको प्रहरी टोलीले लागुऔषधसहित विभिन्न स्थानबाट २६ जनालाई पक्राउ गरेको छ । केन्द्रीय प्रहरी समाचारकक्षका अनुसार बैङ्ककबाट नेपाल एयरलाइन्सको विमानमा आएका एक जना भारतीय नागरिकलाई पाँच किलो गाँजासहित त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय आगमनकक्षबाट पक्राउ गरिएको हो ।

त्यसैगरी, काठमाडौं महानगरपालिका-३२ नरेफाँटबाट एक जना, नागार्जुन नगरपालिका-६ शरणपुरचोकबाट ७३ किलो गाँजासहित दुई जना, मोरङको उर्लाबारी नगरपालिका-७ बरगाछीबाट एक, नुवाकोटको विदुर नगरपालिका-१ त्रिशूलीबाट पाँच जना, पोखरा नगरपालिका-२७ सैनिकबस्तीबाट एक जनालाई पक्राउ गरिएको हो । बाँकेको कोहलपुर

नगरपालिका-१५ अक्कलघरबाट खैरो हेरोइनसहित आठ जना, सोही नगरपालिकाको ढोरपुरबाट एक जना, सुर्खेतको वीरेन्द्रनगर नगरपालिका-१२ बाट एक जना र दाङको घोराही उपमहानगरपालिका-१८ गाउँबैसी टोलबाट पाँच जनालाई पक्राउ गरिएको छ । उक्त समाचारकक्षका अनुसार उनीहरूलाई बुधबार र बिहीबार पक्राउ गरिएको हो ।

श्री सुर्य प्रकाश माध्यमिक विद्यालय

पञ्चपुरी-०२, पल्ले, सुर्खेत

शिलबन्दी दरभाउ पत्र आव्हान सम्बन्धी सूचना

सूचना प्रकाशित मिति : २०८२/१२/०७

यस श्री सुर्य प्रकाश मा.वि., पञ्चपुरी-०२, पल्लेको कर्णाली प्रदेश सामाजिक विकास मन्त्रालय अन्तर्गत क्वालिटी प्रोजेक्टको नमुना टिभेट शिक्षण संस्था विकासका लागि सहयोग इन्भेन्शन ल्याब/इन्भेन्शन सेन्टरको लागि तपशिलको सामाग्रीको लागि पन्ध्र दिने दरभाउ पत्र निकालिएको छ । इच्छुक संघ संस्थाले आफ्नो आवेदन पेश गर्नुहोला ।

तपशिल :

ICT Lab तथा प्राविधिक घरको पुस्तकालय व्यवस्थापनका लागि आवश्यक सामानहरू :

1. Computer Desktop - 13 pics
2. Smart Board/Interactive Board - 3 pics
3. Multiply (2500 Watt) - 13 pics
4. Internative router - 1 pics

सम्पर्क नम्बरहरू : प्र.अ. ९८५८०५३४०१, अध्यक्ष-९८५८०४४०५२, कोर्डिनेटर-९८५७०३७१४४

BC Group 20th years printing experience

मितेपात्रो (क्यालेण्डर) छपाई अब सुर्खेतमै

सुलभ दर र उत्कृष्ट गुणस्तर

प्रति घण्टा २० हजार प्रति छपाई क्षमता भएको प्रदेशकै सबैभन्दा ठूलो उद्योग ।

BHAWANI CHHAPAKHANA
DIGITAL COLOUR PRINTERS
(QUALITY & QUANTITY PRINTING HOUSE)
Office: Birendranagar-6, Buddhapath, Surkhet
Industry: Birendranagar Industrial Area

चौरजहारी नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
रुकुम (पश्चिम भाग)
कर्णाली प्रदेश, नेपाल

ठेक्का अन्त्य किन नगर्ने सम्बन्धी अत्यन्त जरुरी सूचना !

(प्रकाशन मिति : २०८२ चैत ७ गते)

चौरजहारी नगरपालिका रुकुम (पश्चिम भाग) सँग निर्माण कार्यको सम्झौता गरी लामो समयदेखि निर्माण कार्य सुरु नभएको तथा निर्माण कार्य समयमै सम्पन्न गर्नका लागि यसअघि पटक-पटक दिएको मौखिक निर्देशन तथा लिखित पत्र समेतको वेवास्ता गरी निर्माण कार्य सम्पन्न गर्नुपर्ने अन्तिम म्याद भित्र थप गरिएको म्याद समाप्त हुँदा समेत तपसिलमा उल्लेखित निर्माण व्यवसायीबाट निर्माण कार्य सम्पन्न गर्नेतर्फ कुनै चासो नदेखिएको हुँदा सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ तथा सार्वजनिक खरिद नियमावली, २०६४ का साथै निर्माण व्यवसायीसँग भएको ठेक्का सम्झौता बमोजिम ठेक्का किन अन्त्य नगर्ने ? ठेक्का अन्त्य गर्नु नपर्ने तथा कालोसूचीको लागि सिफारिस गर्नु नपर्ने कुनै मनासिव कारण भएमा ७ (सात) दिन भित्र विश्वसनीय स्पष्टिकरण पेश गर्नुहुन अनुरोध छ । अन्यथा यसै सूचनालाई अन्तिम ताकेता मानी ठेक्का सम्झौताका सर्तहरू सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ तथा सार्वजनिक खरिद नियमावली २०६४ बमोजिम ठेक्का सम्झौता रद्द गरी तत्पश्चात् गरिने सम्पूर्ण कानूनी कारवाहीको प्रक्रिया अगाडि बढाइने व्यहोरा समेत जानकारी गरिन्छ ।

तपसिल

क्र.स.	ठेक्का विवरण	निर्माण व्यवसायी	जिम्मेवार व्यक्ति
१	Construction of 15 Bed Hospital Building Chaurjahari 09, Rukum (West)	BOKI / JAYABAGESHOWRI MATA J/V	यज्ञबहादुर खत्री

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

९० दिनमै अंग्रेजी भाषा बोल्न र लेख्न ग्यारेन्टीका साथै कम्प्युटर

हाम्रा विशेषताहरू

- अंग्रेजी भाषा सिकेपछि अंग्रेजी विषयमा ९९% मद्दत गर्ने, कक्षा ६ देखि डिग्री (Degree) सम्मको अंग्रेजी ट्युशन लिन नपर्ने साथै Grammar मा पूर्णरूपमा सहयोग गर्ने र सम्पूर्ण Free Writing मा सहयोग गर्ने ।
- विद्यार्थीको क्षमताको आधारमा कक्षा सञ्चालन हुने, पहिलो दिन मात्र नेपाली बोल्न पाइने दोस्रो दिनबाट अंग्रेजी बोल्न सिकाइने र साधारण बोल्न र लेख्न ८ दिनमै सकिने ।
- प्रत्येक दिन २ जनाको बीचमा १ घण्टा लेख्ने र १ घण्टा बोल्ने व्यवस्था गरिने ।
- हप्तामा १ पटक परिक्षा हुने र ९० दिनसम्म विद्यार्थी असफल भएमा निःशुल्क सिकाइने ।
- Audio and Video class and Projector को व्यवस्था भएको साथै विदेशीसँग कुराकानीको व्यवस्था मिलाइने ।
- Basic, Advance and Diploma पास भइसकेपछि Boarding School, INGO, NGO र अन्य अफिस मा जागिर पाउन सजिलो ।
- अंग्रेजी भाषा सिकेपछि मेजर अंग्रेजी (Major English) र विज्ञान विषयलाई सहयोग गर्ने ।
- अंग्रेजी भाषा सिकाउने शिक्षक २०६१ सालबाट पढाएको अनुभव प्राप्त साथै आफ्नै किताबबाट सिकाइने र सी.सी. क्यामराबाट निगरानी गरिने ।
- साथै कम्प्युटरका सबै कक्षाहरू बत्ती नभएको बेला पनि सञ्चालन भइरहेका छन् ।

इन्टरनेशनल इंग्लिश लैबिज
एण्ड कम्प्युटर इन्स्टिच्यूट

लक्ष्मीहल अगाडि वीरेन्द्रनगर-६, सुर्खेत । मो. नं. ९८४००७६५६ (डी.बी. राना)

पश्चिम नेपालकै सबै भन्दा ठूलो २८x४० साईजको मेसिनबाट छपाई

RARA Printing Pvt.Ltd.

रारा प्रिन्टीङ्ग प्रा.लि.

Kohalpur-11, NTV Road, Banke (कोहलपुर न.पा.-११, NTV रोड, बाँके)

हाम्रो यहाँ छपाई सम्बन्धी सम्पूर्ण काम गरिन्छ ।

सम्पर्क नं. ९८५८०६०६१५/९८५९४००८२३/९८५९३२९१३८